

Sudėkite skyrybos ženklus , įrašykite praleistas raides, atskliauskite.

Bet geriausia nuotrauka matyt bus ta kurioje juodai blizgantis varnėnas gieda tarp žiedų pražioj_s snapa tiesiai į saulę su tos saulės atšvaitu vienoje ak_papur_n_s plunksnas virpindamas sparnus ir pats visas virpėdamas iš džiaugsmo iš noro tą džiaugsmą išgiedoti išlieti paleisti jį nuo sav_s tol_n (ne)svarbu kam medžiui žiedui žmogui ar kitam tokiam pat juodam savo broliui.

Vakare prieš pat saulės laidą dar (tebe)b_damas pilnas to ž_dėjimo Vyniautas išėjo ant žv_rkelio pasivaikščioti. Tuščias b_vo žv_rkelis žalia pagriovių žolė tamsavo po geltonais debesimis išsimačiusių sod_bų stogai. Susiprato ein_s pro Mildos Marijos namą. Tuoju bus ilgoji pakalnė jis apsis_ks ir neskubėdamas gr_š atgal. Ir jau b_vo besis-k_s kai išgirdo iš ten gal nuo šulinio atlėkusį Rimeikienės balsą

Milda... Greičiau košk pieną... Tas mokytojos klipsis pas tave atsivelka...

D_delis geležinis k_jis staiga nukrito iš tų geltonų debesų trenkė Vyniautui per galvą ir (ligi pat) kelių sukalė jį į žemę. Negalėjo (nei, nė) pajudėti stovėjo vidur_ žv_rkelio kaip stulpas bet palengva palengva ka_kaip ištraukė tas kojas pažengė vieną (ne) tvirtą žingsnį antrą norėjo pasileisti tekinas o (ne)galėjo... Ėjo namo sv_ruodamas nematydamas daugiau (nei,nė) raudono saulėl_džio (nei,nė) geltonų debesų nieko.

Žmogaus atmintis kaip k_dra į kurią kiekvienas eidamas pro šalį gal įmesti jam (ne)reikalingą daiktą. Iš pradžių tas daiktas aiškiai matomas pl_d_riuoja pačiame paviršiuje vėjas prineša jį tai prie vieno tai prie kito kranto bet per laiką įmirksta įtelžta ir nugrim_ta į dugną. G_li ten kol per laiką sup_va pavir_damas į juodą dumblą. Ir to dumblo kaupiasi vis daugiau vis storesnis vis klampesnis jo sluoksnis ir pats vanduo pasidaro tamsus nepermatomas nepraleidžiantis gil_n saulės spindulio. (Ne be) žino žmogus kas tame jo atminties dumble dabar juda ir veis_si kokie vabalai kokie g_viai. Tik retkarčiais išsiverčia į paviršių dideli pilki p_vančių dujų burbulai tik sujuda nežinia nuo ko pakraščiuose tankiai suaugusios vandens žolės. Gal jose pal_pat dugną pal_pat dumblą lėtai plaukioja vos j_dindamos pelekus užsiveisusios tamsios ž_vys roplinėja keisti juodi gyv_nai žmogus ir pats (ne be)žino kas t_no kas gl_di jo atmintyje kartais neryškiai pamatomas per sapną per miegą o pab_dus neįmanomas atsiminti.

(Maž daug) iki vasaros vidurio patampė pasivežiojo Balsys savo mašinoj Mildą Mariją o paskui (nebe) reikėjo. Ar labai ji dėl to jaudinosi Vyniautas (ne)žinojo jiedu tiktai matė vienas kitą darbe ir prie autobuso. (Ne)atrodė kad išgyventų juk iš pat pirmo karto žinojo kokiam tikslui išvežama.

O Vyniautas pasimaišė dėl to fotografavimo. Gal nuo to ryto kai išr_škino ir atsispaudino ž_dinčio mokyklos sodo nuotraukas o gal nuo to vakaro kai s_dėdamas ant suolo ir žiūrėdamas į k_lantį r_ką vėl prisim_nė savo istorijos mokytoją atėjusį ieškoti senų negatyvų. Įsivaizdavo kad po daugelio metų kai paties Vyniauto (ne be) bus g_vo ateis koks žmogus į seną mokyklą atras tas nuotraukas ir sušuks iš džiaugsmo Juk tai g_va istorija... G_va istorija..

1. Kokia teksto ištraukos kompozicija? Nurodykite teksto pobūdį.
2. Rasti menines priemone, kuriomis nusakoma veikėjo būseną 3 pastraipoje.
3. Su kuo lyginama žmogaus atmintis, kodėl?
4. Koks santykis nusakomas tarp Vyniauto ir Mildos Marijos ?
5. Kuo užsiima Vyniautas, kokį jo bruožą tai rodo?
6. Nustatyti, kokio autoriaus šis tekstas... iš ko sprendžiama?